

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

64398

Patent dodatkowy
do patentu _____

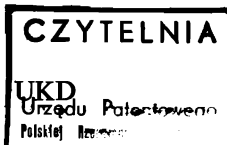
Kl. 28 a, 3

Zgłoszono: 18.IX.1968 (P 129 116)

Pierwszeństwo: _____

MKP C 14 c, 3/28

Opublikowano: 15.I.1972

Współtwórcy wynalazku: Teresa Froelich, Jan Froelich, Czesław Herej

Właściciel patentu: Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa (Polska)

Sposób wytwarzania skór potnikowych

1

Jednym z najbardziej znanych i stosowanych sposobów wyprawy skór potnikowych jest wyprawa mineralno-roślinna przy czym gotowy produkt poddaje się końcowej impregnacji solami glinu, a w szczególności zasadowym octanem glinu. Końcowa impregnacja tego typu skór garbowanych naogół ekstraktem sumakowym prowadzi do podwyższenia odporności skór na działanie potu w warunkach długotrwałego użytkowania artykułów u których ta cecha jest ważna jak na przykład wkładki do czapek, hełmów itp.

Innym sposobem podwyższania odporności na pot jest zastosowanie żywic syntetycznych o charakterze kationowym. Przedmiotem wynalazku jest sposób otrzymywania skór potnikowych charakterystyczny tym, że zamiast impregnacji solami glinu lub żywicami kationowymi, używa się żywicy amfoterycznych powstających przez kondensację formaldehydową związków fenolowych z aminami przeprowadzonych następnie w formę soli.

Dogarbowanie tymi żywicami, których punkt izoelektryczny leży około pH 5—7, daje efekty polepszenia odporności na działanie potu znacznie wyższe niż przy użyciu soli glinu, gdyż oprócz utrwalenia garbnika roślinnego w skórze, występuje garbujące działanie żywicy wzrastające w miarę wzrostu pH skóry pod wpływem potu i zbliżania się do punktu izoelektrycznego żywicy.

W związku z tym żywica amfoteryczna jest osadzona trwale w skórze i nie daje się usunąć pod wpływem składników potu, tak jak to ma miejsce w przypadku

2

żywicy kationowych dwucyjanodwuamidowych, soli glinu lub chromu.

Do otrzymywania żywicy amfoterycznych nadających skóróm potnikowym odporność na działanie potu, stosuje się związki fenolowe jak fenol, krezol, dwuhydroksydwufenylosulfon, pirokatechina, rezorcyna oraz aminy alifatyczne lub aromatyczne jak anilina lub etanolaminy.

Sposób według wynalazku opiera się na dogarbowaniu skór chromowych, garbowanych garbnikami roślinnymi przy pomocy żywicy amfoterycznej powstałej przez kondensację formaldehydową dwuetanoloaminy z sulfonem fenolowym (4,4'-dwuhydroksydwufenylosulfonem technicznym) i przeprowadzonej w formę chlorowodoru lub siarczanu.

Przykład. Skóry świńskie z przeznaczeniem na skóry potnikowe po normalnej wyprawie chromowej i neutralizacji poddaje się wstępnemu tłuszczeniu i następnie garbowaniu ekstraktem sumaku w ilościach 8—15% w stosunku do ciężaru skór po wyjęciu i ostruganiu. Po garbowaniu skór które prowadzi się w temperaturze 45—60°C w ciągu około 2 godzin, skóry płucze się, a następnie w świeżej kąpeli dogarbowuje produktem kondensacji 4,4'-dwuhydroksydwufenylosulfonu z formaldehydem i dwuetanoloaminą przeprowadzonym w formę chlorowodoru lub siarczanu. Dogarbowanie prowadzi się w temperaturze 35—60°C przy użyciu wspomnianej wyżej żywicy amfoterycznej w ilości od 1 do 5% w stosunku do ciężaru skór surowych. Czas dogarbowania żywicą trwa zwykle około 1 godziny. Po

dogarbowaniu skóry płucze się i tłuszczy sposobem normalnym dla tego rodzaju skór.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wytwarzania skór potnikowych, **znamienny** 5

tym, że skóry wyprawy mineralno-roślinnej dla nadania im odporności na szkodliwe działanie potu dogarbowuje się produktem kondensacji formaldehydowej 4,4'-dwydroksydwufenylosulfonu z dwuetanoloaminą przeprowadzonym w formę chlorowodoru lub siarczanu.